

Maria Pikulińska

Stara Wieś, pow. Węgrów

Informator Archeologiczny : badania 3, 421

1969

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

STARA WIEŚ, pow. Węgrów

Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska PP PKZ,
Oddział w Warszawie

Badania prowadziła mgr Maria Pikulińska.

Finansował Narodowy Bank Polski. Drugi
sezon badań. Pałac obronny; osadnictwo
kultury Łużyckiej i średniowieczne.

Tegoroczne badania były ostatnim sezonem badań. W wyniku prac odsłonięto: przy południowym narożniku korpusu głównego - drugą, symetryczną basztę, przy północno-zachodniej ścianie - fragment muru, tworzący obecnie jej żawę fundamentową, a będący reliktem szesnastowiecznej budowli.

Na podstawie dwu sezonów badań ustalono: najstarszym śladem osadnictwa w obrębie niewielkiego wyniesienia terenu, na którym obecnie znajduje się pałac, jest osada kultury Łużyckiej, zniszczona przez młodszą osadniczość. Kolejnym etapem, od którego datuje się ciągłość osadnicza wzgórza, są dwie warstwy późno-średniowieczne /XIV-XV wiek/. Niektóre fragmenty muru możemy uznać za pozostałości po szesnastowiecznej budowli. Z licznych siedemnastowiecznych przebudów pałacu odsłonięto: dwie narożne baszty /o planie prostokątnym/, fundament korpusu głównego oraz kamienny fundament bramy. Obecna elewacja pałacu i odsłonięta brama wjazdowa pochodzą z XIX wieku.

W czasie badań nie ustalono przebiegu obwarowań pałacu, o których wzmiankują liczne siedemnastowieczne przekazy.